

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 6547/2021
12.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца Оператера дистрибутивног система „ЕПС Дистрибуција“ д.о.о. Београд, Огранак „Електродистрибуција Ниш“ из Ниша, кога у ревизијском поступку заступа пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Сања Милков, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2596/20 од 15.07.2021. године, у седници одржаној 12.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2596/20 од 15.07.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2596/20 од 15.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 2519/18 од 20.07.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован примарни тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име стицања без основа због неоснованог коришћења електричне енергије у периоду од 24.03.2016. године до 23.09.2016. године исплати износ од 130.073,20 динара, са законском затезном каматом почев од 23.09.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име стицања без основа због неовлашћеног коришћења електричне енергије у периоду од 24.03.2016. године до 23.09.2016. годин исплати износ од 48.687,24 динара са законском затезном каматом почев од 23.09.2016. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 57.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 2596/20 од 15.07.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 55/14), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Наиме, разлози о одбијању тужбеног захтева за накнаду по основу неовлашћеног коришћења струје засновани су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Указивање у ревизији на сукоб правних норми Закона о енергетици и Уредбе о условима испоруке и снабдевања електричном енергијом, није разлог за изузетну дозвољеност ревизије и ново тумачење права имајући у виду прелазне и завршне одредбе наведеног закона (члан 393. став 2.), а о евентуалној несагласности одредаба подзаконског акта са законом одлучује Уставни суд (нормативна контрола). Због тога, позивање на другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став. Из тих разлога, ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије тужиоца не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужиоца, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради стицања без основа, поднета је 27.03.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 130.073,20 динара. Поступак је спроведен по правилима прописаним за спорове мале вредности.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена. Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић